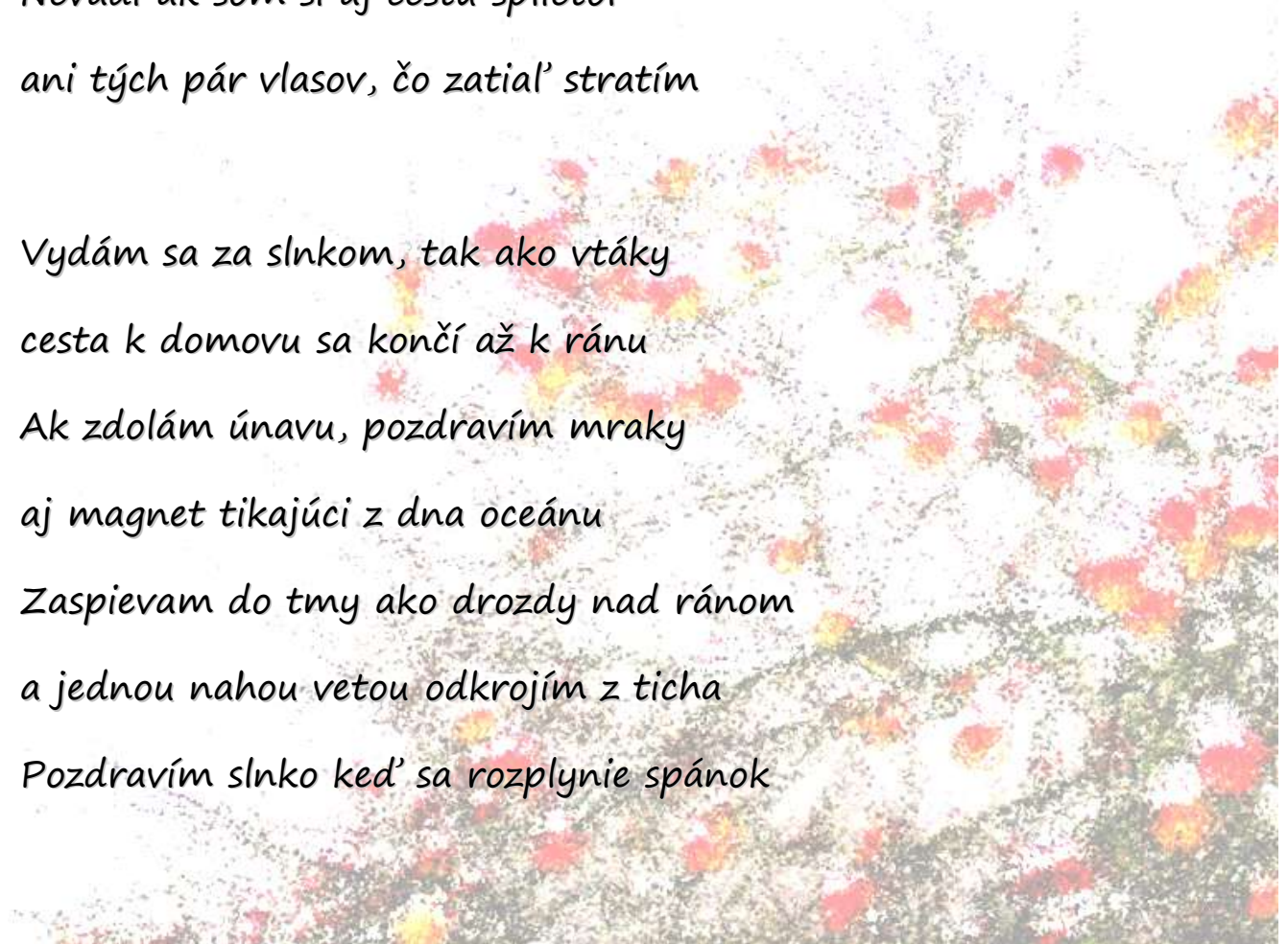

Vyrastiem

© Hudba a text Andy Strnád • www.andystrnad.net

Vyrastiem k nebu ako vysoký strom
rukami svojich vetiev dosiahnem ďalej
Korene v zemi, koruna v nebi
a jedným dlhým dychom láska a nádej
Zaletím ďaleko tak, ako vietor
a keď tam doletím, tak zas sa vrátim
Nevadí ak som si aj cestu splietol
ani tých pár vlasov, čo zatiaľ stratím

Vydám sa za slnkom, tak ako vtáky
cesta k domovu sa končí až k ránu
Ak zdolám únavu, pozdravím mraky
aj magnet tikajúci z dna oceánu
Zaspievam do tmy ako drozdy nad ránom
a jednou nahou vetou odkrojím z ticha
Pozdravím slnko keď sa rozplynie spánok

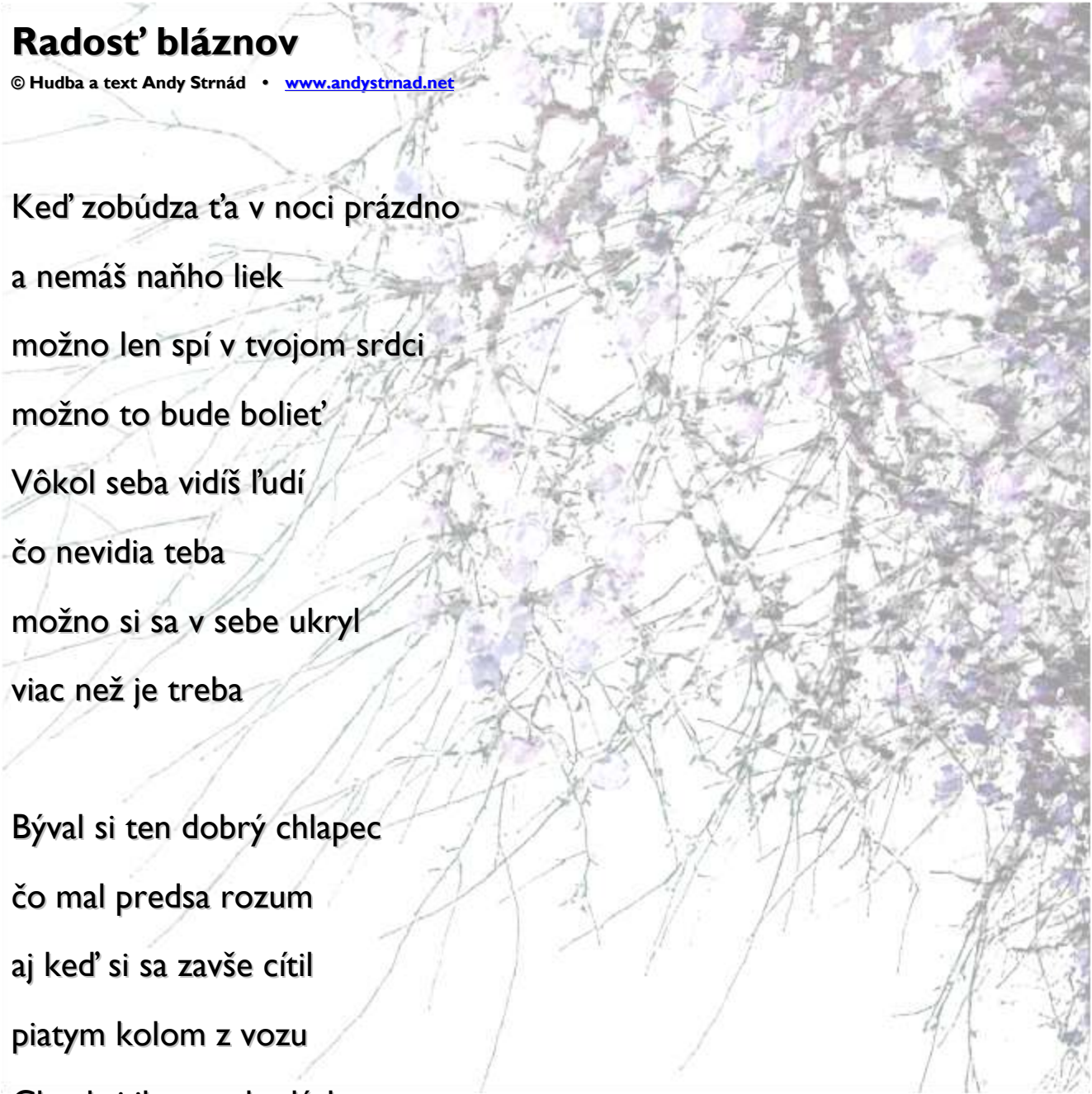

a kdesi uprostred mi maják zabliká
Vypustím dušu, keď ju povolajú
na rozkaz do légií armády spásy
Som ako pešiak, čo poletí k raju
a mnoho blízkych duší stretne tam asi
Z prameňa odpíjam si v tôni lesa
ak budem zrelý prosím povedzte mi
Na zimu do páperia ukryjem sa
a moje jadierko sa ujme v zemi

Vyrastiem k nebu ako vysoký strom
rukami svojich vetiev dosiahnem ďalej
Korene v zemi, koruna v nebi
a svojím kmeňom spojím lásku a nádej
Zaletím ďaleko tak, ako vietor
a keď tam doletím, tak zas sa vrátim
Nevadí ak som si aj cestu splietol
ani tých pár rokov, čo zatiaľ stratím.

Radost' bláznov

© Hudba a text Andy Strnád • www.andystrnad.net

Keď zobúdzá ťa v noci prázdno
a nemáš naňho liek
možno len spí v tvojom srdci
možno to bude bolieť
Vôkol seba vidíš ľudí
čo nevidia teba
možno si sa v sebe ukryl
viac než je treba

Býval si ten dobrý chlapec
čo mal predsa rozum
aj keď si sa zavše cítil
piatym kolom z vozu
Chcel si iba trochu lásky
miesta iba málo
máš z toho dnes v duši vrásky,
že nevydalo

Zvykol si si na polopúšť
z popod kopýt stáda
všednosť býva zavše krutá
nemá farby rada
Chcel by si dnes začať znova
viac priestoru na sny
sype sa ti medzi prsty
život príliš vzácny

Budieva ťa v noci prázdno
a nemáš naňho liek
len pochopiť radosť bláznov
asi to bude bolieť
Každý deň tá istá voľba
bolest' a či bieda
lásku musíš prijať celú
rozkrájať sa nedá.

V stredu za domom

© Hudba a text Andy Strnád • www.andystrnad.net

V stredu za domom na svahu rastie tráva

Tam sa pod oknom malý Emil hráva.

Má tam v tráve koč, v ňom sa vozí lev

Havran je tam s ním a je to kaskadér.

Nemá obavy, Emil pozor dáva.

Slnko hrá sa tiež - hlavný osvetľovač

V kríku drieme jež, dážďovky a chrobač

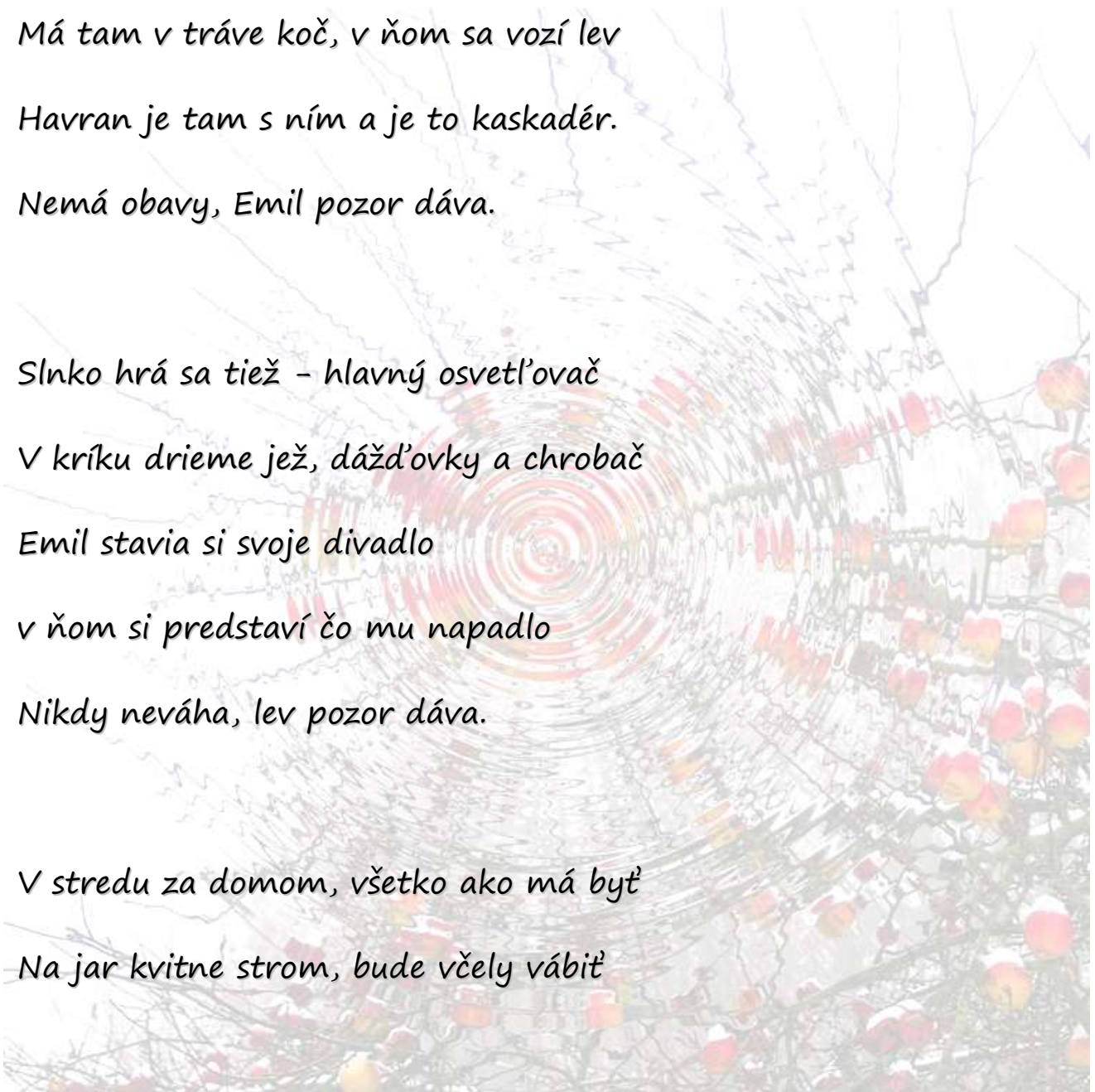
Emil stavia si svoje divadlo

v ňom si predstaví čo mu napadlo

Nikdy neváha, lev pozor dáva.

V stredu za domom, všetko ako má byť

Na jar kvitne strom, bude včely vábiť

Lev je na skrini, čaká s havranom
kým sa pôjdu hrať s malým Adamom
Emil vyrástol, aj to sa stáva.

Ema chodí tiež tajne za dom
Tam sa stretáva s veľkým Adamom
Dedo Emil ich nikdy nevidí
Len sa usmieva a trochu závidí
V stredu za domom sa život odohráva.

Hravé okamihy

© Hudba a text Andy Strnád • www.andystrnad.net

Zjednodušiť život k podobe kvetín.

Dlhý život v zemi a krátky na stole.

Priblížiť sa viacej priamosti detí.

Jednoduchá neha a vety holé.

Zastaviť sa všade, kde srdce zaspieva.

Veriť v okamihy, jak tatovi, mame.

Narodiť sa znova, keď sa rozvidnieva.

Objavovať veci krásne a hravé.

Len spomenúť si a vrátiť späť

tú ľahkú púť na tento svet

a v nej je kľúč aj odpoveď,

na všetko, čo som chcel vedieť.

Pamätať si pieseň, čo v záhrade znela.

Od všetkých úkrytov ukryť si kľúč.

Z kríkov malín kričať, že málo je veľa.

V tichom pochopení slnečný lúč.

Vonku sneží krása a zatiaľ žiť dá sa.
Ľudia premrznutí zomknú sa zasa.
Prikrídlách laní aj srdcia nás hrejú.
Stratila sa pieseň, no my nájdeme ju.

Len s radosťou byť na ceste,
to cieľové je návestie
a nápev tej melódie
zas v hravej piesni ožije.

Len spomenúť si a vrátiť späť
tú ľahkú púť na tento svet.
A v nej je kľúč aj odpoveď
na všetko, čo som chcel vedieť.

J. Livingsong

© Hudba a text Andy Strnád • www.andystrnad.net

Som iba tieňom svojich piesní,
tienikom, aby som bol presný.
Nemám však nikdy piesní dosť,
skladám ich sebe pre radosť.

Dostávam všelijaké znamenia,
že piesne moje nič nezmenia.
Aj tak ich ďalej skladať chcem
veď je to najlepšie čo viem.

Som ako čajka - sledujem vlny.
Keď zbadám rybku čo sa vlní,
tak hneď sa strmhlav ponorím
a možno niečo ulovím.
A možno opäť celkom nič,
zas neupletiem z hovna bič.

Nie je to sranda priatelia
aj keď to ľahké vyzerá.

Piesne sú lode mojich morí,
ostrovy duše keď zem horí.
Tak hádam nájdem aspoň čln,
než vzdám sa hĺbkam modrých vĺn.

A moja duša je čajka na druhú,
stále to skúša, chytiť dúhu.
Nie je vôbec lakomá,
však bez potravy dokoná.

Tak prosím, len ma cháp a ver mi
že svojej čajke chcem byť verný
a nemám inej možnosti
bez úletov a známostí.
Som len odraz morských vĺn
a svietim, keď mám v duši spln.

Nemám však nikdy piesní dosť,
dávam ich Tebe pre radosť.

Som iba tieňom Tvojich očí,
keď žmurkneš, môj svet sa zatočí.
Aj tak ťa ďalej hľadať chcem
a ten kto hľadá nájde, viem.

Krok sun krok

© Hudba a text Andy Strnád • www.andystrnad.net

Už prichádza jar, vôňa sa nesie vzduchom,
mamičky chodia s veľkým bruchom.

Majú v ňom všetko v čo svet verí,
ukryté tajomstvom zamknutých dverí.

Zas miazga stromy napája
a na svet padá závoj Mája.

Vojna vraj skončila, vtáci spievajú
Tým, čo ublížila, lásku vyznávajú.

Pomaly ďalej krok za krokom,
na jednej nohe, s jedným okom.
Snívam v noci, zatiaľ čo vo dne
veci končia nerozhodne.

Krok sun krok a zase ďalej
kým súmrak zatieni slnečnú alej.
Tuším len jedno je tu isté
že všetko je iné a rovnako hmlisté.

A je tu jar, ako keď svitá,
pomaly opäť všetko rozkvitá.
Cez naše snahy, radosti, žiale
kolobeh sveta točí sa stále.
Čo cestou našiel som, cestou aj stratím,
za obzor odletím, na prach sa obrátim.
A vstanem z popola z tichej radosti.
Plameň čo plápolá, učí ma večnosti.

Pomaly ďalej, krok za krokom.
Na jednej nohe, s jedným okom.
Jedinou rukou zahrám pieseň.
Čo začne v zime, skončí na jeseň.
Krok sun krok a zase ďalej,
kým súmrak zatieni slnečnú alej.
Sledujem ako sa učíme všetci
rozdávať seba a vzdávať sa vecí.

Odraz sa

© Hudba a text Andy Strnád • www.andystrnad.net

Odraz sa od zeme, krídlam silu vdýchneš.
viacej sa dozvieme ak na chvíľu stíchneš.
Už dýchaš zhlboka, vietor listom spieva.
Na brehu potoka pomaly sa stmieva.

Tma ako pokora sivé tiene zhasne.
Pozerať do hora, nebo je tak krásne.
Milión bielych sviec na prestretom stole
a ty si zvedavec čo zostal po škole.

Za svoju trúfalosť budeš odmenený.
Tak ako tajný hosť si svedkom premeny.
Z kukly na motýľa, z roviny na priestor.
Hĺbka ťa privila, tu je tvoje miesto.

Len oči pre krásu, uši pre spev vtákov.

Vône ti zrkadlia nebo bez oblakov.

A všetky obrazy v tvojej duši začnú
rozkvitať do krásy v túto chvíľu vzácnu.

Priveľa prázdnych slov na zakrytie strachu.

Priehrštie nezmyslov, pozlátok ako maku.

Cestu si krátime nasladlým sebaklamom
a už len pri víne zameniť obraz s rámom.

To čo sme popreli sa aj tak naspäť vráti
a víno na vodu nikdy neobráti.

Znova na rózcestí si skratku vyberáme
a potom na scestí opäť nenachádzame.

Pozerať do hora, nebo je tak krásne.

Až sviece dohoria, Slnko vyjde zase.

Poschodová

© Hudba a text Andy Strnád • www.andystrnad.net

Za mrazu a nepohody
postavím si dlhé schody
vyjdem nimi do neba
bát' sa o mňa netreba

Ked' sa trocha zahrejem
zasa zídem späť na zem
a budem Ti spod schodov
spievať letnou pohodou

Do nebíčka poďme spolu
zájdeme si na kofolu
ked' nás letná páľava
do úkrytu zahnala

Život je jak kominár
chyt' si gombík – dá ti dar
ak tomu raz veríš
nebudeš mať s ničím kríž

A keby si predsa klesla
a svoj krížik neuniesla

tak ho zahod' - nech si letí
a nech Ti dá pokoj svätý
Tuším, že sa za nedlho
stretneme na konci schodov
chcel som Ťa len pozvať vlastne
na schodište jednej básne
A ten krížik čo ti spadol
snád' nespadne celkom nadol
keď si trocha vydýchame
snád' ho spolu unesieme.

Veľké cnosti

© Hudba a text Andy Strnád • www.andystrnad.net

Obdivujem občas rytierov a kráľov
každý má svoj spôsob napínania svalov
Plní veľkých cností, chrabrej vznešenosti
vynikajú taktiež aj v lámaní kostí

Pokora, pokora, pokora
klopem na jej bránu, hádam mi raz otvorí
Pokora, pokora, pokora
Kľáčím na jej prahu, hádam mi raz otvorí

Obdivujem zavše gazely a lane
chcel by som si občas zapoľovať na ne
Obdarené leskom a chutnučkým mäskom
naplnia mi srdce kameňmi a pieskom

Pokora, pokora, pokora

Klopem na jej bránu , hádam mi raz otvorí

Pokora, pokora, pokora

Plačem na jej prahu, hádam mi raz otvorí

Obdivujem často úspešných a silných

odvahu a hrdosť krokov neomylných

Chcel by som sa tešiť, že ma k sebe vzali

a nemusieť riešiť to, čoho sa vzdali

Nebesá, nebesá, nebesá

kto vysoko lieta nech na duchu neklesá

Nebesá, nebesá, nebesá

ten kto málo verí, vlastnej váhy zľakne sa

Chcel by som mať krídla, čo sa neunaví

nekonečnú náruč hojnosti a zdravia

Plný veľkých cností, chrabrej vznešenosti

bez túžieb a vášní spievať o večnosti.

Verím

© Hudba a text Andy Strnád • www.andystrnad.net

Verím vode, verím vetru
Verím mlieku, aj tvojmu svetru
Verím tráve, verím rose
keď po nej chodia nohy bosé
Verím slnku, verím dažďu
verím v radosť skoro každú
Verím zemi, stromom, kvetom
verím bez nich zmyslu nieto

Neverím stresu a napätým tváram
tých, čo keď vidím, tak sa uzatváram
Neverím honbe za večným rastom
to sa fakt radšej vrátim na strom
Neverím mejkapu modernej doby
tušiac čo pod ním pýcha robí
Vidím jak všetko stráca zmysel
všetkým keď vládne výkonná myseľ

Verím v moment, verím v svetlo

verím v dieťa čo sa nesplietlo

Verím v čisté, lадné tvary

verím v úsmev v tvojej tvári

Verím v kompas v svojej hrudi

hoci občas zo sna budí

Verím, že sme stále ľuďmi

aj keď často nie sme súdni

Neverím v mrakodrap na ktorom drieme

had, ktorý nedbá či ho prežijeme

Neverím v ohňostroj tohto pokroku

čo požiera sám seba na každom kroku

Neverím dobe, čo núti nás veriť,

že ničomu vlastne už nedá sa veriť

Verím len, že sa raz zobudím zo sna

v ktorom veríme že sme pánmi tvorstva

Verím vode, verím vetru

verím mlieku aj tvojmu svetru

Verím tráve, verím rose

po ktorej chodia nohy bosé

Milé deti, verte mame

hoci vás aj občas klame

Verte všetkým, najmä sebe

čo iné než veriť vieme.

Bez krídel

© Hudba a text Andy Strnád • www.andystrnad.net

Som jeden z ľudí asi
z tej hemžiacej sa masy
ktorá si nerozumie
Tak veľmi verím slovám
až sa za ne schovám
a pritom konám tak rozumne

A čo za sebou nechám
keď z rozumu utekám
tam nie je veľa miesta
a zarúbaná cesta

Možno sa iba nudím
v tomto svete ľudí
stále verím v niečo viac
Tak bežím zase ďalej

vystavať si alej
odtiaľto až na Mesiac

Možno tam nájdeme
niekoho kto povie mi
ako by veľmi
chcel žiť na Zemi

Tam je vraj
ten vytúžený raj
o ktorom snívame
a možno raz nájdeme
ak si spomenieme
čo hľadáme

Rozumom nevidieť
odkazy našich tiel
len ticho závidieť
lietanie bez krídel.

Daruj mi

© Hudba a text Andy Strnád • www.andystrnad.net

Daruj mi mesiac, čo visí na oblohe
Daruj mi lúku a slnko na obzore
Daruj mi vôňu ihličia v lesíku
Daruj mi dotyk, pár černíc na kríku

Daruj mi vášeň, čo trvá do svitania
Daruj mi ráno sladkého prebúdzania
Daruj mi pokoj havranov v dolinách
Daruj mi vánok aj trblietavý mach

Daruj mi pieseň, čo vstúpi do života
Daruj mi krásu, čo hlavu nezamotá
Daruj mi silu na ceste vytrvať
Daruj mi pamäť to všetko uchovať

Daruj mi úsmev, čo rozžiari ti líca
Daruj mi báseň keď kvitne slnečnica
Daruj mi vďačnosť nech si zapamätám,

Že toto všetko už veľmi dávno mám

Daruj mi milosť, čo srdce otvorí

Daruj mi krehkosť v prospech pokory

Daruj mi priamosť, čo rastie s odvahou

Daruj mi hravosť a to čo príde s ňou

Daruj mi nádej, že môžem zostať čistý

Daruj mi kvety aj padajúce listy

Daruj mi mieru stav vecí vyvážiť

Daruj mi vieru, že oplatí sa žiť

Daruj mi pieseň, čo vstúpi do života

Daruj mi krásu čo hlavu nezamotá

Daruj mi silu na ceste vytrvať

Daruj mi pamäť to všetko uchovať

Daruj mi úsmev, čo rozžiari ti líca

Daruj mi báseň keď kvitne slnečnica

Daruj mi vďačnosť nech si zapamätám,

Že toto všetko už veľmi dávno mám

Daruj mi vietor aj tichý nočný dážď
Daruj mi radosť že sa ma dotýkaš
Daruj mi múdrosť čo v srdci prebýva
Daruj mi šťastie byť v nebi zaživa

Daruj mi zmysel bolesti a strát
Daruj mi vôľu keď skúšam na stokrát
Daruj mi lásku keď iný som než chcem
Daruj mi všetko na čo si spomeniem

Daruj mi pieseň, čo vstúpi do života
Daruj mi krásu, čo hlavu nezamotá
Daruj mi silu na ceste vytrvať
Daruj mi pamäť to všetko uchovať

Daruj mi úsmev, čo rozžiari ti líca
Daruj mi báseň keď kvitne slnečnica
Daruj mi vďačnosť nech si zapamätám,
Že vlastne všetko už veľmi dávno mám.

